

4. Ali je treba člen 5(3) Uredbe (EU) 2016/161 razlagati tako, da mora biti črna koda, ki vsebuje edinstveno oznako v smislu člena 3(2)(a) Uredbe (EU) 2016/161, natisnjena neposredno na ovojnini, kar pomeni, da edinstvena oznaka, ki jo vzporedni distributer namesti z dodano zunanjo nalepko na izvirno zunanjo ovojnino, ne ustreza členu 5(3) Uredbe (EU) 2016/161?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).
- ⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/161 z dne 2. oktobra 2015 o dopolnitvi Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo podrobnih pravil za zaščitne elemente na obojnini zdravil za uporabo v humani medicini (UL L 32, 9.2.2016, str. 1).

**Pritožba, ki jo je 27. marca 2020 vložila Republika Litva zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat)
z dne 22. januarja 2020 v zadevi T-19/18, Litva/Komisija**

(Zadeva C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Pritožnica: Republika Litva (zastopnika: R. Dzikovič, K. Dieninis)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Češka republika

Predlogi

- razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 22. januarja 2020 v zadevi T-19/18 Litva/Komisija, EU:T:2020:4, s katero je bila zavrnjena tožba Republike Litve z dne 19. januarja 2018 za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2017/2014 z dne 8. novembra 2017 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije;
- Sodišče naj sodbo vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču ali samo odloči na podlagi ugotovitev iz pritožbe in izda končno sodbo o razglasitvi ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2017/2014 z dne 8. novembra 2017 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Litva Sodišču predlaga naj sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-19/18 (v nadaljevanju: izpodbijana sodba) razveljavi na podlagi teh pritožbenih razlogov:

- (1) napačna razlaga člena 24(1) Uredbe št. 65/2011 ⁽¹⁾ in neizpolnitev obveznosti obrazložitve sodbe, ker Splošno sodišče ob presoji meril, ki se uporabijo za ugotovitev, ali so imeli prijavitelji status MSP, ki jo je opravilo v točkah od 61 do 80, ni jasno in nedvoumno navedlo razlogov za svojo odločitev;

- (2) kršitev člena 256(2) PDEU in načela pravne varnosti, ker je Splošno sodišče v točkah od 81 do 90 izpodbijane sodbe, ko je odločilo o učinkovitosti nadzora projektov z velikimi tveganji odstopilo od prakse Sodišča v podobnih primerih, ter napačna presoja dokazov, ker Splošno sodišče v točkah od 88 do 92 izpodbijane sodbe ni pravilno ugotovilo dejanskega stanja;
- (3) napačna razlaga člena 26 Uredbe št. 65/2011 in izkrivljanje jasnega pomena dokazov, ker je Splošno sodišče, ko je v točkah 178 in 188 izpodbijane sodbe odločilo o merilih za presojo kakovosti preverjanj na kraju samem, navedlo kontradiktorno obrazložitev in tako neupravičeno razširilo člen 26 Uredbe št. 65/2011, ter v točkah 181 in 191 izpodbijane sodbe napačno presodilo dokaze;
- (4) kršitev členov 263 in 256 PDEU ter napačna presoja dokazov, ker Splošno sodišče v točkah od 195 do 212 izpodbijane sodbe ni preverilo, ali je informacija Komisije, ki se nanaša na neustreznost preverjanja stroškov projekta, pravilna, zanesljiva in konsistentna, s čimer je bila storjena napaka pri presoji zakonitosti Sklepa Komisije.

(¹) Uredba Komisije (EU) št. 65/2011 z dne 27. januarja 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 glede izvajanja kontrolnih postopkov in navzkrižne skladnosti v zvezi z ukrepi podpore za razvoj podeželja (UL 2011, L 25, str. 8).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom
(Združeno kraljestvo) 6. aprila 2020 – Zipvit Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Zadeva C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Zipvit Ltd

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Če (i) davčni organ, izvajalec storitve in trgovec, ki je davčni zavezanec, napačno razlagajo evropsko zakonodajo na področju DDV in opravljeno storitev, ki je obdavčljiva po splošni stopnji, obravnavajo kot oproščeno plačila DDV, (ii) je bilo v pogodbi med izvajalcem storitve in trgovcem navedeno, da cena za opravljeno storitev ni vključevala DDV, in določeno, da bi v primeru, ko bi bilo treba plačati DDV, te stroške nosil trgovec, (iii) izvajalec storitve dodatnega dolgovanega DDV od trgovca nikoli ne terjati in ga ne more več terjati ter (iv) davčni organ od izvajalca storitve ne more in ne more več (zaradi zastaranja) zahtevati DDV, ki bi moral biti plačan, ali je učinek Direktive (¹) tak, da je dejansko plačana cena kombinacija neto obdavčljivega zneska in DDV nanj, tako da lahko trgovec zahteva, da se vstopni davek v skladu s členom 168(a) Direktive odbije kot DDV, ki je bil dejansko „plačan“ v zvezi z navedeno storitvijo?